

nl.anarchistlibraries.net

Over de G20-top in Hamburg

Vrije Bond

Vrije Bond
Over de G20-top in Hamburg
23 juli 2017

www.vrijebond.org

a-bieb.nl

23 juli 2017

Inhoudsopgave

Kort over de G20 zelf, wat is dat nu eigenlijk?	4
Media en politiek: holle woorden met grote gevolgen	5
Wat speelde er nu eigenlijk daadwerkelijk in Hamburg af?	7
Waarover deze strijd gaat – waarom deze verder gaat	9

De gebeurtenissen tijdens de G20-top maken nogal wat los in de media en ons anarchisten wordt nogal wat toebedeeld. Wat echter ontbreekt in het 'debat', voor zover je hiervan kunt spreken, is enige poging tot een gebalanceerde reflectie op wat zich daadwerkelijk in Hamburg heeft afgespeeld en waarom.

Kort over de G20 zelf, wat is dat nu eigenlijk?

De G20 is een instituut dat bestaat uit de 19 meest rijke en geïndustrialiseerde landen van de wereld plus de EU – het is een ondemocratisch instituut gebaseerd op de macht van het geld en militaire middelen. Het is een verzameling oligarchen (Trump, Putin), aspiratie-dictators en oorlogsmisdadigers (Erdogan), representanten van de elite (Rutte, Macron) en één-partij-staten (Xi-Ping) en het doel van dit instituut is om de belangen van de grootindustrie van deze landen vooruit te schuiven en het kapitalisme te consolideren. Nederland had dit jaar de twijfelachtige eer om ook een afvaardiging naar de G20-top te sturen.

De G20-top is een representatie van de afstand tussen politiek machthebbers en de bevolking. Het is een toonbeeld hoe ver zij bereid zijn te gaan om hun belangen te beschermen – terwijl ze dineren en van de opera genieten in hun nieuwe balzaal sturen ze zelfs ‘anti-terreureenheden’ tegen de eigen bevolking de straat op. De delegaties van de verschillende landen hebben alles weg van de monarchistische elite van drie honderd jaar geleden, in schril contrast met wat zij claimen te zijn – een volksvertegenwoordiging.

In Nederland verkopen zij onze sociale voorzieningen als zorg en sociale woningbouw, creëren een hele nieuwe generatie schuldenaars uit studenten en breken onze arbeidsrechten af. Dat is in veel andere landen vergelijkbaar. Daarnaast wordt wereldwijd op grote schaal het milieu vernield, klimaat geruïneerd, kunnen ze met een knip in de vinger besluiten of het ergens oorlog of vrede is en worden mensen in Azië voor 50 ct. per dag de fabrieken in gejaagd. Dat is waartegen de protesten in Hamburg zich richtten.

Waarover deze strijd gaat – waarom deze verder gaat

Wij als anarchisten vechten voor een gelijkwaardige wereld waarin zowel de besluitvorming als de middelen van bestaan, vrij voor iedereen toegankelijk zijn en iedereen en aandeel in kan hebben. De G20 staat hier haaks op, net als de G7, het IMF en de WTO. Zolang mensen verdrukt worden, zal er verzet zijn. Wij zullen ons blijven inspannen te zorgen dat dit zich richt tegen de instanties die hiervoor verantwoordelijk zijn en werken aan alternatieven.

Wil je meer weten over het anarchisme en de opvattingen over politiek, economie en samenleving óf activiteiten van de Anarchistische Groep Nijmegen? Kijk dan op de website anarchistischegroepnijmegen.nl of www.anarchistischegroepnijmegen.nl... of anarchisme.nl.

[1] Berichtgeving rondom gewonden: Een onderzoek op het BuzzFeed-blog van Marcus Engert toont overigens dat de aantallen gewonde agenten die door de politie gemeld zijn, extreem aan interpretatie onderhevig zijn. Onder de krap 500 als gewond gemelde agenten bevindt zich slechts een klein aantal agenten die daadwerkelijk in gevechten gewond zijn geraakt. Meer dan de helft was al gewond of ziek gemeld voordat de top begonnen was. Het overgrote deel dat overblijft is ‘gewond’ geraakt door oververhitting, dehydratie en de inzet van eigen pepperspray. Wat betreft gewonde demonstranten was er in het nieuws van de afgelopen weken overigens nauwelijks iets te vinden. Dit heeft deels te maken met het feit dat demonstranten niet door de reguliere hulpdiensten zijn verzorgd maar door eigen EHBO-teams, maar voor een groter deel waarschijnlijk door de kleuring van de berichtgeving. De uitrusting van agenten t.o.v. demonstranten maakt het onaanmerkelijk dat er meer agenten dan demonstranten gewond zijn geraakt.

[2] Wel moet vermeld worden dat het voorkomen van escalatie natuurlijk niet geheel in onze macht ligt. Uiteindelijk is tijdens de demonstratie van zaterdag een blok met Koerdische activisten alsnog aangevallen vanwege vlaggen die zij bij zich droegen. Dit valt hen niet aan te rekenen, maar het verbod op symboliek van de Koerdische bevrijdingsbeweging, dat in Duitsland van kracht is op verzoek van Turkije.

niet liet provoceren door de politie², die met bivakmutsen op, dreigend langs de demonstratie liepen.

De organisatie tegen de G20-top was indrukwekkend. Er was een alternatief media-centrum, er waren actiekaarten, centra waar mensen konden bijkomen, eten, zich konden informeren, er was een slaappleatsdistributie, emotionele en juridische ondersteuning en nog veel meer. Ook de ervaring van deze organisatie is voor onze beweging van groot belang en dragen een klein stukje van de solidaire en warme wereld zoals we die graag zien in zich.

Media en politiek: holle woorden met grote gevolgen

De heksenjacht is goed en wel op gang. In kranten, op t.v. en internet wordt over demonstranten en relschoppers gesproken als “apolitieke criminelen”, zelfs “terroristen” en er wordt gerept van “poging tot moord”. In hun berichtgeving baseren zij zich vooral op de verklaringen van politiewoordvoerders¹ en opportunistische politici, die over elkaar struikelen om het geweld van vorige week te veroordelen. In kranten als de Gelderlander en Telegraaf wordt dit kracht bijgezet in suggestieve analyses vol onwaarheden door zogenaamde terrorisme-experts en sociaalpsychologen. Door het protest te criminaliseren worden afwijkende of opstandige opvattingen en uitingen als illegitiem weg gezet; als iets ongenueanceerds wat je niet hoeft te proberen te begrijpen en waartegen elk middel gelegitimeerd is.

Er wordt er een beeld van ons als anarchisten geschapen alsof wij wereldvreemde extremisten zijn, dit terwijl wij met twee benen in de maatschappij staan, als studenten en werkkenden, en in verbinding met verschillende sociale strijden lokaal, landelijk en internationaal. We zien ons als onderdeel van de samenleving; een opstandig element dat voor zichzelf op komt. De acties tegen de G20 en hun symbolen van macht zijn inderdaad bedoeld om de machthebbers angst aan te jagen. Een boodschap dat zij ons niet zomaar alles door onze strot kunnen duwen wat hen goeddunkt.

Onze agenda doorvoeren door middel van geweld en angst echter staat haaks op onze anarchistische idealen en dat is ook helemaal niet wat er in Hamburg gaande was. Wat in Hamburg plaatsvond was het terugvechten tegen internationale economische agressiepolitiek. Hiermee stellen we niet dat alle vernielingen in Hamburg goed te praten zijn. Met geweld – zowel tegen materiële zaken als tegen personen – komt grote verantwoordelijkheid en het is iets dat zeker niet geïdealiseerd mag worden. De gebeurtenissen in Hamburg zijn door de media echter sterk uit verband getrokken, zoals ook duidelijk wordt in een verklaring van winkeliers uit de buurt van de *Rote Flora* uit de wijk Schanzenviertel in Hamburg:

“Wij waren als bewoners banger voor de met machinegeweren op onze burens richtende gewapende speciale politie-eenheden, dan voor de bezopen nozems die hier gisteren uit hun dak gingen.”

Wat speelde er nu eigenlijk daadwerkelijk in Hamburg af?

Tijdens de G20-top zijn er veel activiteiten georganiseerd. Er zijn een tweetal tegentops geweest, waaronder een anarchistische, en er waren verschillende blokkades, demonstraties en andere creatieve acties. De gespannen sfeer begon echter vooraf al, met de aankondiging dat er 20.000 zwaarbewapende agenten tijdens de top aanwezig zouden zijn. In de vroege morgen van maandag 3 juli zette zij de toon door tegen een uitspraak van de rechter in, een eerste actiekamp gewelddadig te ontruimen.

Woensdag ging de actieweek van start met een streeptrave onder het motto ‘Lieber Tanz ich als G20’. Hierbij waren op een doordeweekse dag 30.000 mensen aanwezig en hoewel door maandag de sfeer gespannen was, zijn grote ongeregelheden uitgebleven. Dit in tegenstelling tot de donderdag, waarbij de politie de Welcome to Hell-demonstratie na 10 meter al stopzette en gecontroleerd uit de hand liet lopen. Hierbij zijn aan de kant van de demonstranten meerdere zware gewonden gevallen, wat de toon heeft gezet voor de daaropvolgende dagen. Het zou de hele nacht onrustig blijven.

Vrijdag was de dag van de decentrale actie Colour the Red Zone waarbij activisten probeerden delegaties te verhinderen het zalencentrum te bereiken en de haven te blokkeren – het economische hart van de stad. Verschillende gekleurde ‘vingers’ (groepen demonstranten) verspreidde zich strategisch over delen van de stad om hun doelen te bereiken. Interessant genoeg is van deze acties, die grotendeels succesvol waren, nauwelijks verslag gedaan in de media hoewel de repressie ook hier niet mis was. In de nacht van vrijdag 7 juli vonden de grootste ongeregelheden plaats (zie daarvoor ook de verklaring van de buurtbewoners).

De gemeenschappelijk demonstratie van de zaterdag was belangrijk. Hier werd, ondanks de diverse keuze van tactieken die men in de actieweek verkozen had, gemeenschappelijk opgetrokken. Hiervoor was er een algemene consensus dat er geen escalatie zou plaatsvinden om een zo toegankelijk mogelijk demonstratie te realiseren. Met zelfdiscipline is er gezorgd dat men zich